

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1059

гр. София, 12.02.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в закрито заседание на 12.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

като разгледа дело номер **1870** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК във вр. чл.144 АПК.

С решение № 7517 от 23.12.2020г., постановено по настоящото административно дело, АГЕНЦИЯ ПО ВПИСВАНИЯТА е осъдена да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Й. Ц. И. сумата от 507.50 /петстотин и седем лева и петдесет стотинки/ лева, на основание чл.1 ал.1 от ЗОДОВ, като исковата претенция за разликата до пълния претендиран размер от 1 007.50 лева е отхвърлена, като неоснователна. В полза на ищеца на основание чл.10 ал.3 от ЗОДОВ са присъдени и разноски в размер на сумата от 325.52 лева.

По делото е постъпила на 18.01.2021г. писмена молба от адв. Т. Т., процесуален представител на ищеца с искане за изменение на съдебното решение, в частта за разноските, като бъде присъдено и адвокатското възнаграждение в размер 1 000.00 лева и държавна такса в размер на 15.00 лева, които са направени по адм.дело № 5975/2020г. по описа на ВАС на РБ, III-то отделение.

Препис от молбата е връчен на ответника, като по делото е представено писмено становище вх. № 3760/03.02.2021г. от Агенция по вписванията, чрез процесуален представител юрк. И. К., в което се излага, че същата е неоснователна, респ. размерът на адвокатския хонорар да бъде намален до минималния такъв по Наредба № 1/09.07.2004г. на Висшия адвокатски съвет.

Съгласно процесуалната разпоредба на чл.248 ГПК във вр.чл.144 АПК в срока за обжалване на съдебното решение, а ако същото е необжалваемо в 1 месечен срок от постановяването му, съдът по искане на страна по делото може да измени или допълни съдебното решение, в частта относно присъдените разноски. Адв. Т. Т. е подал молбата на 18.01.2021г., в 14 дневния срок, считано от 04.01.2021г. , поради което същата се явява процесуално допустима, но неоснователна по същество.

Видно от приложения по адм. дело № 5975/2020г. по описа на ВАС на РБ, III-то

отделение, договор за правна защита и съдействие /л.10/ ищецът [фирма] на 14.05.2020г. е заплатил изцяло и в брой адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство от адв.Т. Т. в размер на сумата от 1 000.00 лева, както и държавна такса на 14.05.2020г. в размер на сумата от 15.00 лева /л.8/.

В хода на устните състезания в проведеното открито съдебно заседание на 27.11.2020г. пълномощникът на жалбоподателя адв. Т. Т. не се е явил, както и не е направил писмено искане за присъждане на сторените разноси в касационното производство по адм.дело № 5975/2020г., възлизащи в общ размер на 1 015.00 лева.

Отговорността за разноси в съдебно-административното производство е гражданско облигационно отношение, което произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Тази отговорност произлиза от факта на неоснователно повдигнатия правен спор и съгласно чл. 143, ал. 1 АПК и чл. 78, ал. 1 ГПК се носи от страната, чието правно твърдение е отречено със съдебния акт. Отговорността за разноси има санкционен характер срещу субекта, предизвикал спора. Състои се в правото на едната страна да иска и задължението на другата страна да плати направените разноси на лицето, в чиято полза е решено делото. Щом административният акт, предмет на съдебен контрол бъде отменен като незаконосъобразен, разноските на адресата се възлагат в тежест на бюджета на издателя на акта, респ. когато жалбата срещу този акт бъде отхвърлена, разноските се присъждат в тежест на инициралата спора страна. Отговорността за разноси може да бъде осъществена само по висящия процес. За да бъде реализирана е необходимо своевременно да е отправено искане пред съответната съдебна инстанция. По отговорността за разноси съдът не може да се произнася служебно, а само по молба на заинтересованата страна, поради което неизпълнението на това задължение погасява правото на страната да претендира разноси. Така вж. Определение № 492 от 13.01.2020г. по адм.дело № 8170/2019г. на ВАС на РБ, V-то отделение.

Съгласно чл. 80 ГПК „страната, която е поискала присъждане на разноси, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските“. Смисълът на списъка на разноските е страната, която претендира присъждане на разноси по делото, да конкретизира претенцията си, като посочи основанията и размера на претендираните разноси. „Представянето на списък по чл. 80 ГПК е процесуална предпоставка от кръга на абсолютните за развитие на производството по изменение на решението в частта му за разноските. Този списък съдържа изброяване на всички разходи, които страната е направила и които счита, че следва да й бъдат присъдени, поради което няма пречки да бъде инкорпориран, както в исковата молба, така и в жалбата като част от нея, ако страната счита, че направените към този момент разноси изчерпват разходите й по водене на делото. Различен е въпросът за доказване на тези разходи. Доказването е относимо към основателността на искането за присъждането им, а не към неговото процесуално въвеждане, поради което и представеното в производството доказателство за направен един разход не може да замени списъка по чл. 80 ГПК и свързаните с непредставянето му правни последици по чл. 80, изр. 2 ГПК“ /т. 2 и т. 11 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013г. по тълк.дело № 6/2012г. ОСГТК на ВКС на РБ, задължително за съдилищата по смисъла на чл. 130, ал. 2 ЗСВ/.

В настоящия случай, не е приложен по делото списък по чл. 80 ГПК, в който конкретно да са изброени направените от [фирма] разноси, представляващи

заплатени държавна такса и адвокатско възнаграждение в общ размер на сумата от 1 015.00 лева в касационното производство. Единствено в исковата молба е направено искане за присъждане на адвокатско възнаграждение в размер на сумата от 1 000.00 лева по договор за правна защита и съдействие от 07.02.2020г. и държавна такса в размер на 25.00 лева, по което искане съдът се е произнесъл и е уважил частично до размер на 325.52 лева, след като е уважил възражението на ответника по чл.78 ал.5 от ГПК.

За присъждането на разноските по адм.дело № 5975/2020г. по описа на ВАС на РБ не е отправено изрично искане до приключване на откритото съдебно заседание на 27.11.2020г. Съгласно т. 11 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013г. по тълк. дело № 6/2012г., ОСГТК на ВКС на РБ, претенцията за разноси може да бъде заявена валидно най-късно в съдебното заседание, в което е приключило разглеждането на делото пред съответната инстанция. Следователно това е крайният момент, до който може да се иска присъждане на разноси, включително и адвокатско възнаграждение /Решение № 3235 от 02.03.2020г. по адм.дело № 822/2019г., 5 членен състав на ВАС на РБ/. Поради това и с оглед нормата на изречение второ на чл. 80 ГПК, страната не би могла да прави искане за изменение на решението в частта за разноските, касаеща присъждането в нейна полза на адвокатско възнаграждение за правна защита и съдействие по конкретното дело № 5975/2020г. по описа на ВАС на РБ, III-то отделение. /в т.см. вж. Определение № 4310 от 14.04.2020г. по адм.дело № 2288/2020г.; Определение № 7543 от 16.06.2020г. по адм.дело № 11817/2019г., II отделение на ВАС на РБ; т. 9 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013г. по тълк.дело № 6/2012г., ОСГТК на ВКС на РБ/.

За първи път в молбата от 18.01.2021г. за изменение на постановения съдебен акт е формулирано искане да бъде присъден размер на адвокатско възнаграждение от 1 000.00 лева по договор за правна защита и съдействие от 14.05.2020г., както и на сумата от 15.00 лева, представляваща държавна такса за образуване на касационното производство.

По тези съображения, съдът заключава, че молбата по чл.248 от ГПК е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Мотивиран от горното и на основание чл.248 ГПК във вр.чл.144 АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от 18.01.2021г. на [фирма], подадена чрез процесуален представител адв.Т. Т. за изменение на съдебно решение № 7517 от 23.12.2020г. по адм.дело № 1870/2020г. в частта относно присъдените разноси, чрез тяхното увеличение, като в полза на [фирма] бъде възстановена и сумата в размер на 1 015.00 лева.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС на РБ в седмодневен срок от получаване на съобщенията до страните.

ПРЕПИС от съдебния акт да се връчи на страните на основание чл.138 АПК.

Съдия:

